

چالوی

دُنگِنِ کلمن ۱۲

پری‌های آب و هوا ۵

لیوی
پری مه

نویسنده: دیزی مدوز
تصویرگر: جورجی ریپر
مترجم: شادی دیری

صبح مه آلود

۱۹

جادویی در مه

۲۷

شبح خبیث در مه

زیستی نیست از خدمتو است بیرون آمد منقول خانم بخشیدن

۳۳

غول شبح خور نقشه می کشد

۳۹

آبگوشت شبح خبیث

زندگی نیست از خدمتو است بیرون آمد روزی بود که در آن روز

۴۵

برگشت به مسابقه

زندگی نیست از خدمتو است بیرون آمد روزی بود غلیق زد و چشمهاش را باز کرد

له کریسمی نیست و داشتم خواب من دریدم که به سرزمین پریان

صبح مه آلو

کریستی تیت از رختخوابش بیرون آمد، مشغول لباس پوشیدن
شد و به دوستش ریچل گفت: «بیدار شو خوابالوا!»
ریچل واکر روی تخت کوچکی خوابیده بود که در اتاق کریستی
براپاش گذاشته بودند. چند روزی بود که ریچل پیش دوستش
کریستی مانده بود که با مادر و پدرش در دهکده‌ی ودربیری
زندگی می‌کرد. گیج و خوابآلد غلتی زد و چشم‌هایش را باز کرد.
به کریستی گفت: «داشتم خواب می‌دیدم که به سرزمین پریان

برگشته‌ایم. هوا حسابی قاطی‌پاتی شده بود. یک دقیقه آفتابی می‌شد و یک دقیقه برفی، دودل هم سعی می‌کرد اوضاع را درست کند. «دودل، بادنمای جادویی پریان، تازگی‌ها برای دخترها خیلی مهم شده بود؛ چون پرهایش کارهای مهمی می‌کردند. هر روز در سرزمین پریان دودل به کمک پری‌های آب و هوا به اوضاع هوا رسیدگی می‌کرد. هر یک از هفت پر جادویی او مخصوص یک نوع آب و هوا بود. هر یک از هفت پری آب و هوا هم بایستی با یکی از این پرها به آب و هوا رسیدگی می‌کردند. آنها خوب به کارشان وارد بودند. تا این‌که جک فراتست هفت تا از اشباح خبیث را فرستاد تا پرهای جادویی دودل را بدزدند. آنها هم با پرها به دنیای انسان‌ها فرار کردند. دودل بیچاره هم به دنبال‌شان

از سرزمین پریان به سرزمین انسان‌ها آمد. اما در آن‌جا به یک بادنمای کنه‌ی زنگزده تبدیل شد. ملکه‌ی پریان از ریچل و کریستی خواست کمک کنند تا پرهای جادویی دودل را به او برگردانند. آب و هوای سرزمین پریان حسابی به‌هم ریخته بود. استفاده‌ی نادرست اشباح خبیث از پرها حتی آب و هوای سرزمین انسان‌ها را هم به هم ریخته بود. کریستی از پنجره نگاهی به دودل انداخت که روی سقف ابیار قدیمی نصب شده بود، و گفت: « طفلکی دوودل!» پدرش دودل را در پارک پیدا کرده بود و فکر می‌کرد یک بادنمای معمولی است. آقای تیت آن را با خودش به خانه آورده و روی پشت‌بام ابیار نصب کرده بود.

کریستی گفت: «امیدوارم امروز بتوانیم یک پر دیگر او را پیدا کنیم. تا حالا چهار تا از آن‌ها را پیدا کرده‌ایم و فقط سه‌تایی دیگر مانده. اگر همه را پیدا کنیم، دودل دوباره قدرت جادویی‌اش را به‌دست می‌آورد.»

ریچل گفت: «بله، اما من سه روز دیگر باید به خانه برگرم. پس وقت زیادی نداریم!»

بعد نگاهی به آسمان کرد و چشمش به ابر نقره‌ای رنگی افتاد و گفت: «آن‌جا را ببین. آن ابر به شکل یک پر است.»